

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 20 sierpnia 1997 r.

w sprawie edukacji kulturalnej, dziedzictwa kulturowego w regionie oraz promocji i rozwoju uzdolnień młodego pokolenia Polaków.

Wszechstronna edukacja młodego pokolenia wymaga znacznie skuteczniejszego oddziaływania na młodzież, z wykorzystaniem różnorodnych dziedzin narodowej kultury.

Dotyczy to zarówno poznania bogatego dorobku naszego narodu, na który złożyły się dokonania wielu pokoleń Polaków, jak i osobiste uczestnictwo w jej rozwoju na miarę własnych sił i możliwości.

Proces edukacji kulturalnej młodego pokolenia, a zwłaszcza dziedzictwo kulturowe świata, ojczyzny i na tym tle własnego regionu — to niezwykle ważne zadanie zwłaszcza dziś, kiedy coraz szybciej zmierzamy do struktur Wspólnoty Europejskiej.

Przestaną wówczas istnieć granice, w obecnym tego słowa znaczeniu, a atrakcyjne różnorodne formy

kultury, proponowane z zewnątrz, będą na nas coraz silniej oddziaływać, unifikując to, co wyróżnia, czyli odrębność kulturową.

Kultura jako podstawowy element ładu społecznego gwarantuje, poprzez wspólne wartości — tworzenie więzi społecznych i chroni przed kosmopolityzmem.

Jednocześnie należy pamiętać, że kultura nasza, jak każda inna kultura narodowa, jest wynikiem wzajemnego przenikania się i dialogu.

Niezmiernie ważne, zdaniem Senatu RP, jest więc to, ażeby wyniesiona wiedza o dorobku kultury własnego narodu i regionu była na tyle trwała, aby każdy Polak, teraz i w przyszłości, przyjmując z zewnątrz wszystko co najlepsze, umiał zachować własną tożsamość.

„Międzyresortowy program edukacji kulturalnej” opracowany przez resorty Kultury i Edukacji Narodowej z udziałem przedstawicieli radia i telewizji oraz program „Dziedzictwo kulturowe w regionie” w pełni odpowiadają potrzebom edukacji humanistycznej, opartej na wartościach kultury.

To przede wszystkim kultura wyzwala wartości i zapobiega regresowi człowieczeństwa, co jest szczególnie ważne dziś, kiedy szerzy się przemoc, agresja i brutalność. Szanse skutecznego wdrażania opracowanych programów, w tym przywrócenie zajęć pozalekcyjnych i pozaszkolnych, dalece jednak wykraczają poza możliwości tych resortów.

Uznając wartości, rolę i znaczenie edukacyjne tych programów, Senat RP zwraca się do Rządu z prośbą o uwzględnienie kosztów ich wdrażania i realizacji

w budżetach Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz Ministerstwa Edukacji Narodowej na rok najbliższy i kolejne lata, aż do osiągnięcia stanu optymalnego. Celowe i niezbędne jest także rozszerzenie tych zadań na inne resorty i instytucje centralne współodpowiedzialne i uczestniczące w realizacji omawianych programów.

Tylko wówczas, gdy zagadnienie to stanie się wspólnym zadaniem, wspólną troską wszystkich odpowiedzialnych i współodpowiedzialnych za edukację młodego pokolenia — samorządów lokalnych, rządowych instytucji kultury i oświaty, innych resortów itp., możliwe jest osiągnięcie zamierzonych celów, a tym samym spełnienie obowiązku pokolenia dorosłego wobec młodego pokolenia.

Marszałek Senatu: w z. *Z. Kuratowska*